

Ислом Нури

Ҳадисда келтирилган бўлган ҳадисда Абдуллоҳ ибн Умар розияллоху
 анхумо шундай дейди: Росулulloҳ соллаллоху алайҳи ва салламни
 кўрдимки, намозни такбир билан бошладилар, такбир айтган
 пайтларида икки қўлларини икки елкалари баробарида кўтардилар.
 Рукуъга такбир айтганларида ҳам худди шундай қилдилар.
 «Самиъаллоху лиман ҳамидах» деганларида ҳам шундай қилдилар ва
 «Роббана ва лакал ҳамд» дедилар. Саждага борганларида ва саждадан
 бош кўтарганларида эса бундай қилмасдилар.

Муттафақун алайҳ бўлган ҳадисда Абдуллоҳ ибн Умар розияллоху
 анхумо шундай дейди: Росулulloҳ соллаллоху алайҳи ва салламни
 кўрдимки, намозни такбир билан бошладилар, такбир айтган
 пайтларида икки қўлларини икки елкалари баробарида кўтардилар.
 Рукуъга такбир айтганларида ҳам худди шундай қилдилар.
 «Самиъаллоху лиман ҳамидах» деганларида ҳам шундай қилдилар ва
 «Роббана ва лакал ҳамд» дедилар. Саждага борганларида ва саждадан
 бош кўтарганларида эса бундай қилмасдилар.

Саждага боришнинг сифати

Ҳадисда келтирилган бўлган ҳадисда Воил ибн Ҳужр розияллоху
 анху шундай дейди: Расулulloҳ соллаллоху алайҳи ва саллам сажда
 қилсалар, тиззаларини қўлларидан аввал кўярдилар, саждадан
 турганларида қўлларини тиззаларидан аввал кўтарардилар. (Албоний
 заиф деган)

Имом Абу Довуд ривоят қилган ҳадисда Воил ибн Ҳужр розияллоху
 анху шундай дейди: Расулulloҳ соллаллоху алайҳи ва саллам сажда
 қилсалар, тиззаларини қўлларидан аввал кўярдилар, саждадан
 турганларида қўлларини тиззаларидан аввал кўтарардилар. (Албоний
 заиф деган)

